

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **K. – B., a.s., v konkurze, so sídlom R., IČO: X., o konečnej správe o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu**, na odvolanie veriteľa **D. C. L., so sídlom L.X.** reg. č. X., právne zastúpeného E. L., s. r. o., so sídlom J., IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. decembra 2009, č. k. 4K 56/02-820, takto

### r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. decembra 2009, č. k. 4K 56/02-820 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

### O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zo dňa 2. decembra 2009 schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 8. mája 2009 v znení jej doplnenia zo dňa 15. augusta 2009.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že správca konkurznej podstaty predložil súdu konečnú správu o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu podaním zo dňa 11. mája 2009. Konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 9. júna 2009. Proti konečnej správe podal námietky veriteľ S. K., a. s., B., ktorý namietal, že peňažné prostriedky, ktoré súdny exekútor vydal do konkurznej podstaty vo výške 9 638 170,-- Sk (319 928,63 Eur) predstavujú výtazok zo speňaženia majetku úpadcu v exekúcii po odrátaní odmeny súdneho exekútora a zo zákona sa stali súčasťou konkurznej podstaty momentom vyhlásenia konkurzu, rovnako ako peňažné prostriedky, ktoré sa nachádzali na bežnom účte vo výške 50 810,17 Sk (1 686,59 Eur). Keďže správca konkurznej podstaty sa nepričinil svojou činnosťou o speňaženie majetku,

výtazok z predaja ktorého bol vydaný do konkurznej podstaty, nemá nárok zaradiť tento výtazok do základu pre výpočet odmeny správcu. V prípade jeho zahrnutia do základu pre odmenu správcu by sa jednalo o duplicitu pri priznaní odmeny, keďže táto už bola poskytnutá exekútorovi. Odmena správcu konkurznej podstaty má byť preto správne vypočítaná zo základu 9 700 009,47 Sk (321 981,32 Eur) a jej výška má byť 1 465 001,42 Sk (48 629,13 Eur). Za neprimerane vysoké považoval aj predpokladané náklady do ukončenia konkurzu - náklady na spracovanie záverečnej účtovnej závierky a daňové priznanie na daň z príjmu právnických osôb ku skončeniu konkurzu (bod 3, položka 7) a náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty - znalecké posudky, triedenie a správa registra, uskladnenie a likvidácia odpadu (bod 4, položky 1, 6 a 5). Námietky proti konečnej správe podal aj veriteľ E. L., s. r. o., ktorý mal výhradu voči sume, určenej v konečnej správe, na jeho uspokojenie, ako veriteľa s právom na oddelené uspokojenie a namietal aj to, že správca si odpočítal náklady správy, speňaženia, vydania výtazku, odmeny a výdavkov správcu napriek tomu, že správcovi žiadne náklady nemohli vzniknúť, keďže nehnuteľnosti predával súdny exekútor, ktorý si trovy exekučného konania odpočítal pred tým, než sumu získanú dražbou poukázal na účet správcu konkurznej podstaty. Z vyjadrenia správcu konkurznej podstaty k námietkam vyplynulo, že suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty je tvorená a) predajom nehnuteľných a hnutel'ných vecí správcom v sume 8 547 156,-- Sk a b) výtazkom z predaja v rámci exekučného konania od súdneho exekútora JUDr. T. v sume 800 000,-- Sk, ktorý bol získaný v rámci súdneho konania vedeného pred Okresným súdom v Rožňave o vydanie veci do konkurznej podstaty. Suma získaná speňažením konkurznej podstaty tak celkom predstavovala 9 347 156,-- Sk a suma určená na uspokojenie veriteľov, získaná inou činnosťou ako speňažením, znížená o náklady, predstavovala 1 152 853,46 Sk. Základ pre výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty potom predstavovala suma 10 500 009,46 Sk. V zmysle svojho vyjadrenia správca prepracoval konečnú správu a dňa 21. augusta 2009 doručil súdu jej doplnenie.

Ďalej v odôvodnení rozhodnutia súd konštatoval, že správca JUDr. M. Z. bol do funkcie ustanovený dňa 2. apríla 2003, a preto sa na jeho právne pomery podľa momentu ustanovenia do funkcie aplikovala vykonávacía vyhláška v znení vyhlášky č. 358/1996 Z. z., vyhlášky č. 21/1998 Z. z., vyhlášky č. 389/2001 Z. z. a vyhlášky č. 398/2001 Z. z, pričom ustanovenia vyhlášky č. 292/2005 Z. z. na výpočet odmeny správcu nemožno použiť.

Po preverení námietok, po zohľadnení vyjadrenia správcu konkurznej podstaty a jeho následného zapracovania v doplnenej konečnej správe, súd sa stotožnil s ich vyhodnotením správcom konkurznej podstaty a námietky veriteľov ako nedôvodné zamietol. Z dôvodu, že úpadca a ani ďalší konkurzní veritelia nepodali ďalšie námietky v zákonom stanovenej lehote, súd postupoval podľa ust. § 29 ods. 4 ZKV a na pojednávaní, konanom dňa 2. decembra 2009, schválil konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov v znení jej doplnenia tak, ako boli predložené správcom konkurznej podstaty.

Proti tomuto rozhodnutiu podal konkurzný veriteľ D. C. L. odvolanie. Na odôvodnenie uviedol, že jeho pohľadávka v sume 165 117,60 Eur (4 974 333 Sk) bola uznaná na prieskumnom pojednávaní dňa 09. 06. 2003 ako pohľadávka s právom na oddelené uspokojenie v plnej výške podľa ust. § 28 ZKV. Pohľadávka je zabezpečená na základe zmluvy č. 1/96 o zriadení záložného práva k nehnuteľnému a hnutel'nému majetku zo dňa 26. 02. 1996, záložným právom na hnutel'né veci, ale aj nehnuteľný majetok úpadcu zapísaný na LV č.X., kat. úz. R. Časť založených nehnuteľností bola predmetom dražby uskutočnenej v exekučnom konaní, vedenom exekútor'ským úradom JUDr. J. F. pod sp. zn. EX 98/2002. Podľa schválenej konečnej správy z predaja časti založeného majetku (po odpočítaní trov exekučného konania - odmeny a hotových výdavkov exekútora) vydal súdny exekútor správcovi sumu 30 160,84 Eur (908 625,50 Sk). Ostatný založený nehnuteľný majetok, na ktorý sa v predmetnom konkurznom konaní viaže oddelené uspokojenie D. C. L., bol speňažený správcom za sumu 487,95 EUR (14 700,-- Sk). Z výťažku predaja majetku založeného v prospech odvolateľa, teda zo sumy 30 648,79 EUR (923 325,50 Sk) si správca odpočítal náklady v sume 9 336,88 EUR (281 282,71 Sk), ktoré podľa správcu predstavujú podiel odvolateľa na nákladoch pripadajúcich na majetok speňažený v exekučných konaniach a na majetok speňažený správcom. Podľa názoru odvolateľa, treba rozlišovať jeho účasť 1/ ako účasť oddeleného veriteľa na nákladoch súvisiacich priamo s predajom založeného majetku, na ktorý sa vzťahuje oddelené uspokojenie a 2/ ako účasť veriteľa na celkových nákladoch konkurzného konania. Iba v prípade, ak prostriedky získané speňažením ostatného majetku nepostačujú na úhradu nákladov spojených s udržiavaním a so správou podstaty, možno výšku oddeleného uspokojenia oddeleným veriteľom znížiť. V tomto konkurznom konaní však boli získané dostatočné finančné prostriedky na úhradu odmeny a výdavkov správcu, ako aj úhradu nákladov spojených s udržiavaním a správou podstaty. Súhlasil

s výškou nákladov 8 108,91 Sk, vzťahujúcich sa v rámci konkurzného konania k speňaženému majetku a tiež s nákladmi špecifikovanými ako „cestovné“ a „ostatné výdavky“ spolu v sume 1 022 889,-- Sk. Namietal však náklady v sume 272 150,90 Sk, ktoré podľa správcu súvisia s majetkom predaným súdnym exekútorom. On ako oddelený veriteľ má nárok na vydanie výtťažku získaného predajom založeného majetku v exekúcii v sume 30 126,89 Eur (výpočet: 908 625,50 Sk - 1 022,889 Sk) a výtťažku z predaja založeného majetku v konkurznom konaní v sume 218,78 Eur (výpočet: 14 700 Sk – 4 402,934 Sk - 2 149,951 Sk – 267,44 Sk – 1 288,581 Sk), teda celkom 30 345,67 Eur (914 193,71 Sk). Vzhľadom na uvedené navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu veriteľa sa písomne vyjadril správca konkurznej podstaty. Uviedol, že „neprevzal exekútorom oznámenú výšku čistého výtťažku z dražby za konečnú a svojou vlastnou ďalšou činnosťou preukázal čistý výtťažok z exekúcie vo výške 908 625,50 Sk“. S touto činnosťou boli spojené i výdavky správcu, náklady správy, speňaženia a vydania výtťažku (cestovné, poštovné, telefónne poplatky, preskúmanie účtovných podkladov, bankové poplatky a pod.), ktoré podľa jeho názoru patria medzi spoločne vynaložené náklady, ktoré sa nedajú oddeliť. Ďalej uviedol, že aj náklady spojené s vytriedením, správou a uskladnením písomností úpadcu sa vzťahujú na celý majetok a činnosť úpadcu a patria tiež medzi spoločne vynaložené náklady, ktoré sa nedajú oddeliť. Obdobne i náklady pripadajúce na bankové poplatky, či spracovávanie účtovníctva sú spoločnými výdavkami, ktoré nemožno reálne a objektívne oddeliť. S poukazom na uvedené navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa je dôvodné.

Podľa ust. § 28 ods. 1 ZKV veriteľa pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným právom alebo zádržným právom, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľností alebo

zabezpečovacím prevodom práva, majú pri speňažení právo, aby ich pohľadávka bola uspokojená z výťažku predaja majetku, ktorým bola zabezpečená.

Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia výťažok zo speňażenia majetku podľa odseku 1 do výšky zabezpečenej pohľadávky správca vydá so súhlasom súdu konkurzným veriteľom po odpočítaní nákladov správy, speňażenia, vydania výťažku, odmeny a výdavkov správcu. Ak sa výťažok z predaja majetku vydá viacerým oddeleným veriteľom, podieľajú sa na uvedených nákladoch pomerne. Ak zabezpečená pohľadávka nebola takto plne uspokojená, považuje sa jej neuspokojená časť za pohľadávku prihlásenú podľa § 20.

Podľa odseku 4 vyššie citovaného ustanovenia, ak výťažok zo speňażenia ostatného majetku patriaceho do podstaty nestačí na úhradu odmeny a výdavkov správcu a na úhradu nákladov spojených s udržiavaním a so správou podstaty a odmenu a výdavky správcu nemožno v plnom rozsahu uhradiť ani z preddavku na trovy konkurzu, možno oddeleným veriteľom vydať najviac 70% výťažku zo speňażenia na nich pripadajúcich podľa odseku 1. Zostávajúca časť sa vysporiada po speňažení podstaty alebo pri rozvrhu.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu K.-B., a. s., podľa ust. § 29 ods. 3 a 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) schválil konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, predloženú správcom konkurznej podstaty dňa 11. 05. 2009, v znení jej doplnenia, predloženého súdu dňa 21. 08. 2009.

Z obsahu spisu vyplýva, že veriteľom II. je D. C. L., so sídlom v L. a jeho právnym zástupcom je E. L., s. r. o., J.B.. V záhlaví napadnutého uznesenia však súd prvého stupňa označil ako veriteľa II. E. L., s. r. o. a na tohto veriteľa sa súd odvolával aj v odôvodnení napadnutého uznesenia pri uvedení jeho námietok proti konečnej správe, čo spôsobuje zmätočnosť napadnutého rozhodnutia.

Z predloženého obsahu spisu nie je zrejmé, aká suma bola vyplatená správcovi konkurznej podstaty súdnym exekútorom z predaja založených nehnuteľností, resp.

hnuteľných vecí. Z fotokópie zápisnice o rozvrhu výťažku z dražby vykonanej súdnym exekútorom JUDr. J. F. (založená v spise na č. 1. 760) zo dňa 13. decembra 2002 (pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu) vyplýva, že pôvodnému konkurznému veriteľovi V., a. s., mala výťažkom z dražby pripadnúť suma 830 866,90 Sk. Z konečnej správy v znení jej doplnenia (č. 1. spisu 802 - špecifikácia výťažku a nákladov oddeleného veriteľa) vyplýva, že správcovi konkurznej podstaty bola z exekúcie vyplatená suma 908 625,50 Sk (30 160,84 €). Okrem fotokópie vyššie uvedenej zápisnice, v spise nie sú doložené žiadne iné dôkazy, ktoré by preukazovali reálnu výšku výťažku z dražby vykonanej súdnym exekútorom, ktorá mala byť vydaná správcovi konkurznej podstaty.

Po preskúmaní vecí odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné v časti námietky, smerujúcej k nároku oddeleného veriteľa II., ako aj námietky, týkajúcej sa nesprávne vypočítanej výšky nákladov, ktoré sa majú odrátať z výťažku (podľa odvolateľa sú neprimerane vysoké), pretože nespĺňa náležitosti predpokladané ust. § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 a § 169 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého súd v odôvodnení stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Iba takéto odôvodnenie je súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Je nepostačujúce preto, ak súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uvedie námietky veriteľov a vyjadrenie správcu konkurznej podstaty k nim so záverom, že sa stotožnil s ich vyhodnotením správcom, ktoré považoval za správne a korešpondujúce s požiadavkou zákona na konečnú správu bez toho, aby sa v odôvodnení svojho rozhodnutia ich posúdením v zmysle vyššie citovaných ustanovení aj vecne zaoberal a svoj záver skutkovo a právne podložil.

Pretože súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil, pričom jeho postupom bola účastníkovi (odvolateľovi) odňatá možnosť konať pred súdom, tak Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

**P o u ě n i e :** Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. septembra 2010

**JUDr. Beata Miničová, v. r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová